

liga upplysningar, ega rättighet att hos statsministern begära befallning till vederbörande om de äskade underrättelsernas meddelande,

så bör det efter mitt förmenande vara tydligt och klart, att ofvan anförda paragraf är helt och hållet öfverflödig.

Då härtill kommer det viktiga skäl, att revisorerna fria och oberoende böra få fullgöra sitt magtpåliggande och ansvarsfulla uppdrag, så tillåter jag mig härmed föreslå,

att Riksdagen ville besluta:

att § 5 uti instruktionen för Riksdagens revisorer i hvad som rör deras befattning med statsverket skall upphöra att vara gällande.

Om remiss häraf till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 26 januari 1892.

P. Andersson.

N:o 23.

Af herr **J. Eliasson** i Skuttungeby, om ändrad lydelse af §§ 3 och 9 i förordningen om landsting den 21 mars 1862.

Efter hvad erfarenheten visat, innehåller gällande kongl. förordning om landsting, af den 21 mars 1862, åtskilliga bestämmelser, som gifvit anledning till olika tillämpning, och hvarpå undertecknad härigenom vågat fästa Riksdagens uppmärksamhet.

I nyssnämnde kongl. förordnings 3 § stadgas bland annat, att val af landstingsman i stad verkställes efter de för val till kommunal-

befattningar derstädes gällande föreskrifter. 9 § innehåller bestämmelser om huru förfaras skall, då landstingsmän genom medelbara val utses, och hvaruti föreskrifves att en andra omröstning skall företagas i de fall der, vid den första, bestämd röstöfvervigt icke erhållits. Det kan sättas i fråga hvilkendera af nu nämnda föreskrifter som skall tillämpas, då landstingsmän väljas af stadsfullmäktige, enär det saknas bestämmelser, om sådane val skola anses som medelbara eller omedelbara, ehuru det efter mitt förmenande gifves stöd för den tanken, att ett val, som sker af fullmäktige i stad, är nära nog lika medelbart som det, hvilket verkställes af landsbygdens valmän, samt att en splittring af rösterna är lika möjlig i hvilketdera fallet som helst. Någon förklaring eller prejudikat från Kongl. Maj:t om rätta tolkningen af här ifrågasatta stadganden har icke kunnat gifvas, då enligt landstingsförordningen klagan ej må föras öfver Kongl. Maj:ts befallningshafvandes utslag i ty mål. Det har likväl uppgifvits, att Kongl. Maj:ts befallningshafvande, vid förekomna besvär emot landstingsmansval, haft olika uppfattning härutinnan. Om det hör till en god lagstiftning att söka träffa den största tydlighet och bestämdhet, så att meningen ligger öppen och är som man säger påtaglig, då förefaller det mig som ett fel i landstingsförordningen, att så viktiga föreskrifter som om val, hvilka äro bestämmande för landstingets sammansättning, kunna tolkas på mer än ett sätt.

Under den granskning af landstingsmännens fullmagter, som är stadgad i förordningens 26 §, förekom vid Upsala läns senaste landsting fråga härom, och hvilket gifvit anledning till denna framställning. Besvär hade nemligen anförts emot det i Enköping, enligt bestämmelsen i 9 §, försiggångna landstingsmansvalet, och Kongl. Maj:ts befallningshafvandes utslag, hvarigenom nämnda valsätt underkändes, grundade sig på 3 §:ns föreskrifter. Valen af landstingsmän för Upsala stad hade dock alltid skett med tillämpning af det i 9 § stadgade förfaringsätt, och hvilket vunnit landstingets godkännande. En tidsödaande diskussion egde rum, hvarefter vid votering, under hvilken 2 af landstingsmännen afhöllo sig från att utöfva rösträtt, med 18 röster mot 16, behörigheten för den landstingsman, som blifvit vald med enkel röstpluralitet, godkändes.

Att landstingsförordningens 3 och 9 §§ i nu ifrågasatta afseenden icke äro klara och tydliga, att de nära nog motsäga hvarandra, att de gifvit och antagligen fortfarande komma att gifva anledning till olika tolkning, och att ett förtydligande deraf är af behovet påkalladt, derom vill jag hoppas att icke sakna medhållare. Under sådau förutsättning

dristar jag mig ifrågasätta en förändring af och tillägg till landstingsförordningens 3 och 9 §§, i syfte att stad och land uttryckligen likställas beträffande valsättet, samt vågar föreslå,

det Riksdagen beslutar:

att 3 och 9 §§ af kongl. förordningen om landsting den 21 mars 1862 må erhålla följande förändrade lydelse:

§ 3. mom 4.

att valet i stad verkställes af stadsfullmäktige, der sådane finnas, i annat fall efter de för val till kommunalbefattningar derstädes gällande föreskrifter;

§ 9.

Då landstingsmän af stadsfullmäktige eller valmän utses, eger hvarje deltagande en röst, och skall etc.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 26 januari 1892.

Jan Eliasson
från Upsala län.